



אני מאושר?
טוב לי?
מה יגרום לי וליקירי אושר יותר
גדול ואמיתי?
אז...

"איהוה העשיר-השם בחלקו"
"הקשב רק ללב שלך"
"הבט בחצי הכוס המלאה"
"כסף זה לא הכל בחיים"
"חיה את ההווה כאילו אין מחר"

הרשימה עוד ארוכה אבל חדל
מילים כתובות. חיים פעם אחת- נאחל לעצמינו טוב ונעשה מה שצריך כדי
שכבר עכשיו נחיה את האושר היומיומי הזה. אל תענה "היה בסדר". השב
"כבר בסדר. יהיה מצויין" ונעשה שכן יהיה.

חשבון נפש, ולא רק כשקורה אסון,
רק כדי לוודא שאנחנו אלה שכן חיים נכון.



חשבון נפש

מאת: זנוורי נופר

"איהוה העשיר-השם בחלקו"
"הקשב רק ללב שלך"
"אל תסתכל בקנקן אלא בתכולתו"
"הבט בחצי הכוס המלאה"
"כסף זה לא הכל בחיים"
"חיה את ההווה כאילו אין מחר"
"כבר את אביך ואת אמך"

נשמע מוכר? קלישאה? נכנס
מאוזן אחת ויוצא מהשניה?

מתי הקשבתי באמת לתוכן
המשפטים הללו? מתי לאחרונה

באמת חשבת על העומק שבהם ועל משמעות חיינו?

כולנו מכירים את הפתגמים, ורובם ככולם גם לא יחלקו על תוכנם. אך האם אנחנו
מיישמים? האם אנחנו חיים נכון? אנחנו זוכרים למה אנחנו כאן בבוסטון? ומה הסיבה
שהגיענו אותי לקום מהמיטה הבוקר? סדר העדיפות שלנו הוא נכון? אנחנו שלמים
עם מי שאנחנו ועם דרך חינוך ילדינו? אנחנו זוכרים להעריך את שבידיו יום יום? מה
שבטוח הוא, שברגע אסון-אנחנו יודעים לעשות זאת יפה מאוד.

הכרמל ונשרף כליל. ארץ ישראל הקטנה שלנו נאלצה להדוף לבנות ענק שתקפוה
לפתע בלי התראה מוקדמת, והתפשטו בה בקצב מהיר להחריד. עוד לא נרשם אסון
טבע במימדים כאלה בהיסטוריה מדינתנו - מעל 120,000 דונם נשרפו, בתים פרטיים
הושמדו, מבנים ציבוריים נפגמו עד לרמת השלד, פגיעה ברכוש ובנפש בקנה מידה
שאין לתאר. כמות הרוגים שהביאה את ר"מ לחשוב על הכרזת יום אבל לאומי,
נוקם שגורד צורך בסיס כלל עולמי (שאגב, נענה בחיוב ובהתמחות מלאה למשימה)-
החל בתגבורת כ"א וכוחות הצלה וכלה במשלוח ציוד וכלים לכיבוי שריפות ענק
שמעולם לא חשבנו שנומדק להם.

כמות הניספים המכובדת שיצר האסון, הבהלה בקרב תושבי האזור המותקף,
המשאבים שנוצלו לשם השתלטות האש, וההונק האקולוגי שלא מחמיא למצבה של
ישראל - כל אלו יצרו תמונה לאומית המצויינת בצבעים מחבקת ומחיים. ישראלים
בארץ ובשולחן מפגשים יותר מתמיד המון אמפטיה, אכפתיות הומניטרית, דאגה, תחושת
עייפות, שלא לומר ציונות... עיתונם קצת בפורומים ישראלים בשבוע האחרון?
בתגובות לכתבות ברשת? קראתם סטטוסים של חבריכם בפייסבוק? פתחתם ערוצי
חדשות או עיתונים ישראלים? - "אין לנו ארץ אחרת" וזעק העם. "כולם בשביל אחד
ואחד בשביל כולם". הקרעים הפוליטיים נדחקים לצדדים בימים קשים אלה, ואפילו
יריביו המוסלמים ידעו לתת יד כשצריך. מתחם את הלב להוכיח שמתחם שאנחנו
ישראלים ושלמרות כל השלילי שיש בנו ככאלה - יש גם הרבה יופי.

או תודה לאל תם ונשלם המבצע. האש כובתה וכל שנותר הוא לעכל את המאורע,
למפל במי ובהם שאפשר להציל, להתאבל ולהתחיל להסיק מסקנות. אההה...
ולחשוב...מה שאנחנו, בני האדם, יודעים לעשות הכי טוב אחרי אסונות. להתמודד
עם רגשות הצער על מה שאבד ולהודות על מה שנותר קיים, להעריך את מה שיש
והיה תמיד ולא נפגע, לשאת את תחושת ההודות העוטפת את היהודי-ישראלי
שבגולה, רחוק מהבית.

תגידו, אנחנו לא יכולים לעשות זאת בלי לחכות לאסון? כשקוראת מרגיזה כמו
שריפת ענק, למחמאות ופיוגים שלא חסרים לנו בארץ, תאונות דרכים שמסכנות את
אזהובי בכל שנה שחולפת, מחלות, חטיפות, חטיפות חיליים, רציחות אורחים - כל פגע
כזה או אחר שגורם לך לומר "לא עלינו". בכל פעם כזאת יש בכל אחד מאיתנו-
עבריר של שניה שבו הוא חושב על יקיריו, ילדיו, משפחתו, אלא שלידו פיזי, ואלא
שבחר להתרחק מהם בעל כורחו. ולאחל להם ולעצמך אינספור רגעים של ביחד
כשבדקת בריאות ועלוה כללית. וכן?

אנחנו באמת זקוקים לאסונות האלו בכדי להעמיד מולם את מה שיש לנו כרגע חי
ותוסס ובריא? ואחרי שכבר הודינו על עיש ואלבנו על שאבד- והבנו שאנחנו עשירים
ולא מזהב? ידענו מכאן ואילך לנצל את אותן מטבעות של אושר? משפחה, אהבה,
חביבי, אוכל, ספורט, ריקוד, צחוק, סרם, חיבוק, קריאת ספר, ארוחה טובה, חנים, זמן
איכות בבית, ים, שמש או של, מתנה, נשיקה, חברים, שניה, טיול, לחלוק כל פעולה
כוז עם חבר טוב/אמא/אבא-אח-מה עושה לך הכי טוב? תבחרו עכשיו, תמיד, וכל יום.
לא "כשהילדים יגדלו" / "כשאנחנו מספיק כסף". לא מחר ולא עוד
כמה שנים. לא חסרות סיבות, אבל כל יום שעובר - לא ישוב. ובנימה אופטימית לחלוטין-
יש לומר שנעלינו לזכור זאת תמיד, לציד לנו תמונה מדויקת של חיים שנופשונו
השלמה היתה רוצה לחיות בה ועכשיו. למה כשיקרינו נפגעים - רק אז אנו נזכרים



Talk Forever

כרטיסי חיוג מוזלים

- חיוג לישראל: 1¢ לדקה
- חיוג לסלולרי בישראל: 1.0¢ לדקה
- ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5¢ לדקה
- תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות



להארכות ויזה, עזרה בכתיבת קורות חיים באנגלית,
עבודות הדפסה, ולעזרה במחשבים, נא להתקשר ל-ג'ף:

SussmanJ99@Yahoo.com

617-935-3250



ההתבוללות הגוברת של צעירים
יהודיים בחברה הלא-יהודית הביאו
לחיפוש אירועים חליפיים לחגיגות
חג-המולד והשנה האזרחית החדשה.
אחד האירועים הללו הוא Matza Ball.

זהו פרויקט חברתי של צעירים
יהודיים איכותיים, הפועל זה 23 שנה
במטרה לקשר בין אוכלוסייה יהודית
לצורכי עבודה, קשר חברתי וקשר
רומנטי ("שידוך"). אשר הניב עד כה

למעלה מאלף חתונות ואלפי קשרי-חברות הדוקים. מאז היווסדו, בשנת 1987, פועל
הארגון לאיחוד בין צעירים יהודיים וליצירת קהילה יהודית תרבותית-חברתית פעילה
על-די ארגון עשרות אירועי-תרבות שנתיים, הכוללים, בין השאר, הרצאות וריקודי-



עם במקומות שונים ומגוונים.
אירוע שנתי אחר הוא מרתון ריקודי-
עם, המתקיים ב-M.I.T. בכל שבוע
מתקיים במקום חוג לריקודי-עם, שבו
לוקחים חלק אנשים רבים. בערב חג-
המולד מוגעים לכאן המוני יהודים,
שמעלים על נס את המור העברי.
בעבר מילאו את האולם הענקי אנשים
מכל דחבי-היבשת (ואפילו

מאמשוררם שבהולנדי). אט-אט
התרחב המפעל גם למדינות אחרות בארצות-הברית, כך שעכשיו רוב המשתתפים
באים בעיקר מבוסטון רבתי. הערב המלהיב הזה נמשך מהשקיעה עד הזריחה
עלמחרת. הייחוד שבו: הקהל מורכב ממשפחות שלימות, כשהערב נפתח בהוראת
ריקודי-העם לילדים בצורה מהנה. מאוחר יותר מצטרפים זוגות ויחידים, והמספרים
קפצים למאות אנשים, שמפליאים לרקוד, תחילה ריקודים לשירים על קום-המדינה,
ואחר-כך שירים עכשוויים, כשמדי-פעם הם מתפנים לקחת נגישה מהמטעמים
הנפלאים, שמביאים המשתתפים.

להתראות בדצמבר 125!